

**[Ole Bjørn Kraft.]**

Jeg tror, at den Ungdom, som læser om dette Lovforslag og de Forbud, som det indeholder, og den Motivering, som er blevet givet deraf, vil, ikke blot paa Grund af de Udtalelser, som er faldet, og mindst paa Grund af de Udtalelser, som er faldet her i Aften, men paa Grund af dette, at man med dette Lovforslag gør et rent ydre Værk, tager den rent formelle Side, men lader alle de store, afgørende, betydningsfulde Beslutninger ligge, vende sig imod alt dette og sige: Er det virkelig paa den løse, utiltalende, uærlige Maade, man søger at løse Problemerne i den danske Rigsdag i Øjeblikket? For de ved meget godt, at dette her kun er et Spørgsmaal, som ikke gaar til Sagens Kærne, som lader alle de Problemer, som brænder i Danmark, brænder i national Henseende, uløste, fordi man ikke har Mod til at tage selve Sagen op til Afgørelse.

Derfor vil Ungdommen sige, naar den hører om denne Debat og læser om dette Lovforslag: Det er sørgeligt, at der ikke er mere Forstaaelse for denne Sag i den danske Rigsdag, og jeg er bange for, at dette Lovforslag vil have den stik modsatte Virkning af den, man tilsigter, og at den Ligeegyldighed, jeg fristes til at sige, at den Foragt, som i stigende Grad vokser op i den danske Ungdom for det danske parlamentariske Arbejde og den danske Rigsdag, vil blive stimuleret saavel ved dette Lovforslag som ved den Debat, der har fundet Sted her i Dag.

**Aksel Larsen:** Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har her i en Tale sagt en Mængde Ting om en vis Sag, et vist Arbejde, en vis Opgave, som paahviler den konservative Ungdom, men det blev kun til Ord. Hvilke Opgaver, hvilken Sag, hvilket Arbejde er det, der paahviler den konservative Ungdom? Det vilde være rart at faa Besked derom. Det ærede Medlem har kun talt i almindelige Vendinger, talt lyrisk, smukt og bevæget, men ikke sagt en eneste Realitet om det, som er Kærnen, den nemlig, at den konservative Ungdom er en fascistisk Organisation og derfor fra Arbejdernes Side maa mødes som saadan.

**Alsing Andersen:** Til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen holdt før, skal jeg kun for at undgaa enhver

Misforstaaelse sige, at den jo var den sædvanlige Samling Forvrængninger og Mistænkeliggørelser overfor den socialdemokratiske Bevægelse. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er snart for gammelt kendt og for trivielt ogsaa herinde. Det kan aldeles ikke være tilstrækkeligt til, at jeg skulde optage en Diskussion med ham.

Til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg sige, at ogsaa jeg var noget i Vilderede med, hvor han egentlig vilde hen med den Tale, han holdt. Kun havde jeg Indtryk af, at den konservative Ungdom, som det ærede Medlem talte for, aabenbart føler, at det er dens Skæbnetime i dette Øjeblik, da Uniformerne tages fra den, selv om det kun bliver for en kortere Tid. Jeg tilstaar, at jeg ser ikke saa mørkt paa Situationen, naar jeg tænker paa den Ungdom, vi har bag os, og jeg tror, at hvis det er saaledes for det ærede Medlem, saa ser det unægtelig sort ud.

**Christmas Møller:** Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har jeg to Bemærkninger at gøre. Det ærede Medlem raillerede over, at der ikke var mødt saa mange Konservative. Hvis jeg ikke husker fejl, nævnte det ærede Medlem og det ærede Medlems Partifælle selv i Aften, at man ikke havde regnet med, at der skulde ske store Ting politisk i Løbet af Dagen i Gaar og i Dag.

Jeg vil dernæst gerne gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at det konservative Parti ønsker ikke at forfølge det ærede Medlem. Det konservative Parti ønsker kun en eneste Ting, som det ærede Medlem, hvis han virkelig var af et oprigtigt Sindelag, skulde medvirke til, nemlig at skabe Klarhed over, hvad det ærede Medlems Stilling og hans Partis Stilling i Rigsdagen er, om den højtidelige Erklæring, som det ærede Medlem og hans Meningsfælle har underskrevet paa, staar ved Magt, eller om det ærede Medlems Parti ikke vil holde denne Erklæring og har Hensigter om paa revolutionær Maade at ændre dette Samfund.

Til det høje Tings store, brede demokratiske Front skal jeg sige, at der var en Tid, da største Delen af de tre Partier, som nu støtter Regeringen, i høj Grad vendte sig mod Grinebideriet i det høje